

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția generală de soluționare
a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336 85 48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 433 /2011
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. .X. S.R.L. din .X. înregistrată la
Direcția generală de soluționare a contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 906776/12.05.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice a județului .X., prin adresa nr..X./10.05.2011, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/12.05.2011 cu privire la contestația formulată de S.C. .X. .X. S.R.L. din județul .X., Municipiul .X., str.X, nr.X, având cod de înregistrare fiscală RO X, înmatriculată la Registrul Comerțului sub numărul J03/X/2007.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr..X./16.03.2011 emisă de către organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice a județului .X., în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./15.03.2011 și are ca obiect suma totală de **.X. lei**, reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de **.X. lei**,
- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**,
- penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**.

La data depunerii contestației, S.C. .X. .X. S.R.L. figura la poziția X din Anexa 2 - *Lista marilor contribuabili care sunt administrați de DGAMC începând cu data de 1 ianuarie 2011* din O.P.A.N.A.F nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data

Deciziei de impunere nr.X, respectiv 16.03.2011 și de data înregistrării contestației la Direcția generală a finanțelor publice a județului .X., respectiv 25.03.2011 potrivit ștampilei registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației, anexată la dosarul cauzei.

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art.206, art. 207 și art. 209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. .X. .X. S.R.L. contestă Decizia de impunere nr. .X./16.03.2011, emisă de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului .X., în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./15.03.2011, precizând următoarele:

Aspectele reținute în raportul de inspecție fiscală sunt netemeinice și nelegale pentru următoarele considerente:

- între S.C. .X. .X. S.R.L. și S.C. .X. .X. S.R.L. a existat contractul de subantrepriză nr.X/20.02.2008 ce a avut ca obiect *„fasonat și montat armătură fier beton”* pentru lucrarea X din .X.,

- art.4.1. din contract privind valoarea lucrărilor prevede în mod expres faptul că, se întocmesc rapoarte de lucru aprobate de șeful lucrării al S.C. .X. .X. S.R.L., fapt dovedit în cauză de existența raportului de lucru pentru fiecare factură emisă de prestator și acceptată de societate prin efectuarea plății, *„astfel că inspecția fiscală, în mod greșit a considerat că sunt încălcate prevederile art.134¹ alin.(4), așa cum era în vigoare prin Legea nr.343 din 17 iulie 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal”*.

Societatea menționează prevederile pct.48 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal și susține că *„realitatea prestărilor de servicii a putut fi verificată existând documente prin care să se confirme efectuarea serviciilor, iar factura a fost acceptată cu o documentație de control corespunzătoare, fiind raport de lucru pentru fiecare factură”*, chiar dacă acesta a fost semnat numai de către beneficiar.

Societatea consideră că *„reținerea organului de control cum că, raportul de lucru a fost semnat numai de beneficiar, nu are relevanță”*, întrucât numai acesta putea verifica și certifica prestația executată ca fiind fasonat și montat armătură *„și nu și un reprezentant al prestatorului.”*

Societatea precizează că „la data când s-a încheiat contractul de subantrepriză cu S.C. .X. .X. S.R.L., acesta a prezentat codul de plătitor de TVA ca fiind valid conform certificatului de înregistrare în scopuri de TVA eliberat la data de 10.03.2008 sub nr.0101957 seria B, astfel că nu are relevanță faptul că, acesta a devenit contribuabil inactiv la data de 11.06.2009, întrucât perioada facturată a fost 01.04.2008-31.12.2008, facturile au fost plătite și prin urmare a colectat TVA”, și consideră că este îndreptățită la rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferentă.

S.C. .X. .X. S.R.L. invederează dispozițiile art.153 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu data de 01.01.2007, coroborate cu dispozițiile pct.66 alin.(2) din Normele metodologice de aplicare a art.153 alin.(1) din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare și susține că „au fost realizate operațiuni taxabile și nu putea fi anulat dreptul de deducere a TVA pentru prestația plătită în scopul realizării de operațiuni taxabile, conform art.145 alin.(3) din Legea nr.571/2003 așa cum era în vigoare în 2008, astfel că beneficiază de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în baza art.145 alin.(2) lit.a) și art.146 alin.(1) din Codul fiscal.”

Societatea reține din jurisprudența Curții Europene de Justiție că „dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată se acordă pe baza intenției declarate a persoanei impozabile de a desfășura activității supuse taxei pe valoarea adăugată, aceasta având obligația de a demonstra îndeplinirea condițiilor legale pentru acordarea deducerii, organele de inspecție fiscală putând solicita și aprecia dovezile obiective pe care se bazează această intenție”.

Totodată, societatea susține că potrivit „Directivei a 6-a, art.145 din Codul fiscal, trebuie interpretat în sensul în care trebuie să i se permită unei persoane impozabile ce acționează ca atare, să deducă taxa pe valoarea adăugată plătită pentru bunuri care i-au fost livrate sau pentru servicii care i-au fost prestate în scopul realizării lucrărilor de investiție și pe care a intenționat să le folosească în cadrul operațiunilor taxabile” și prin urmare susține că „organele de inspecție fiscală nu au analizat operațiunile realizate de contestatoare în întregul lor, neluând în considerare toate aspectele legale de efectuarea acestor operațiuni, raportându-se doar la o parte din temeiurile de drept existente și neanalizând integralitatea acestora.”

Societatea învederează prevederile art.145 alin.(3) și alin.(12) lit.b) și subliniază că îndeplinește condițiile privind dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată și de exercitare a acestui drept, în sensul că bunurile, în speță serviciile, urmează a fi folosite pentru operațiuni cu drept de

deducere și deține pentru acestea factură fiscală sau un alt document legal care justifică taxa pe valoarea adăugată.

S.C. .X. .X. S.R.L. precizează că organele de inspecție fiscală au calculat „*în mod nelegal*” majorări de întârziere în baza art.119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și pe perioada cât inspecția fiscală a fost suspendată.

Societatea menționează că potrivit art.1082 din Codul Civil, „*legiuitorul a instituit o prezumție relativă a culpei în sarcina debitorului care nu-și execută întocmai obligațiile și care trebuie obligat la plata unor daune interese*”, și susține că atâta vreme cât „*o plată este suspendată, nu se mai pune problema exigibilității sale și, deci nu mai este producătoare de dobânzi, afară de excepțiile prevăzute de lege sau de voința părților, așa încât organul fiscal în mod greșit a aplicat majorări de întârziere pentru această perioadă.*”

Pentru motivele arătate în prezenta contestație, societatea consideră că nu datorează majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În concluzie, S.C. .X. .X. S.R.L. solicită admiterea în totalitate a contestației formulate și pe cale de consencință, desființarea în întregime a actelor administrative fiscale atacate, dispunerea rambursării taxei pe valoarea adăugată solicitate și exonerarea de la plată a majorărilor de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./15.03.2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./16.03.2011, contestată, organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice a județului .X., au constatat următoarele:

Inspecția fiscală s-a desfășurat ca urmare a soluționării decontului privind taxa pe valoarea adăugată cu sumă negativă cu opțiune de rambursare nr..X./26.01.2009, aferent lunii decembrie 2008, înregistrat la Administrația Finanțelor Publice .X. sub nr.X/26.01.2009, iar perioada supusă verificării a fost 01 aprilie 2008 - 31 decembrie 2008.

Organele de inspecție fiscală au solicitat controale încrucișate la furnizorii de bunuri și servicii ai S.C. .X. .X. S.R.L. având în vedere diferențele semnificative între sumele declarate de aceștia și cele declarate de societatea verificată, înscrise în Declarația privind achizițiile/livrările de bunuri și servicii pe teritoriul național, cod 394, în perioada 01.01.2008-31.12.2008,

urmare cărora, prin adresele nr..X./26.01.2010 și nr..X./01.03.2010, Administrația Finanțelor Publice Sector X .X., a comunicat următoarele:

- S.C. .X. .X. S.R.L. .X., nu funcționează la sediul social declarat, iar pentru nedepunerea declarațiilor de impozite și taxe a fost înregistrat în lista contribuabililor inactivi (publicată în Monitorul Oficial din data de 11.06.2009), iar începând cu data de 01.07.2009 a fost anulată din oficiu calitatea de plătitor de TVA.

- s-a procedat la întocmirea documentației pentru Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector X pentru încălcarea prevederilor art.9 alin.(1) litera f) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, în urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada 01.04.2008-31.12.2008, S.C. .X. .X. S.R.L. a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă unui număr de 29 facturi reprezentând prestări servicii, în sumă totală de .X. lei, din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, emise de furnizorul S.C. .X. .X. S.R.L. din .X. în baza unor rapoarte de lucru întocmite și semnate numai de beneficiar, fiind încălcate prevederile art.134¹ alin.(4) și art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina S.C. .X. .X. S.R.L. un debit suplimentar de taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei, pentru care au calculat majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1). Referitor la suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat societății dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în facturile emise de S.C. .X. .X. S.R.L. reprezentând prestări servicii, pe motiv că acestea au fost emise în baza rapoartelor de lucru întocmite și semnate numai de beneficiar, în condițiile în care din raportul de inspecție fiscală nu rezultă dacă aceste servicii sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale

taxabile, dacă au fost prestate în baza unui contract și dacă societatea justifică cu documente prestarea efectivă a serviciilor.

În fapt, în perioada aprilie–decembrie 2008, S.C. .X. .X. S.R.L. și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă unui număr de 29 facturi emise de furnizorul S.C. .X. .X. S.R.L. din .X., reprezentând prestări servicii, în sumă totală de .X. lei, din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

În urma inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au constatat că facturile menționate mai sus au fost emise de S.C. .X. .X. S.R.L. în baza unor rapoarte de lucru întocmite și semnate numai de beneficiar, fiind încălcate prevederile art.134¹ alin.(4) și art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată, motiv pentru care nu au acordat S.C. .X. .X. S.R.L. dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei.

Prin contestația formulată, societatea susține că serviciile au fost prestate de S.C. .X. .X. S.R.L. în baza contractului nr..X./20.02.2008 al cărui obiect constă în „fasonat și montat fier beton” pentru lucrarea .X. X din .X., au fost întocmite facturi și rapoarte de lucru prin care se confirmă efectuarea serviciilor și prin urmare îndeplinește condițiile prevăzute la art.145 și art.146 din Codul fiscal.

În drept, art.145 alin.(1) și alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării operațiunilor, precizează:

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;(…)”

Având în vedere prevederile legale citate mai sus, se reține că dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei, iar orice persoană impozabilă, are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Potrivit art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării operațiunii:

“Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă bunurile și serviciile achiziționate **sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile**, iar justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se efectuează cu factură.

Se reține totodată, că deținerea unei facturi care conține informațiile obligatorii prevăzute la art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu este suficientă pentru a beneficia de dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată, societatea trebuie să justifice în primul rând faptul că bunurile achiziționate pe bază de factură sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, în conformitate cu prevederile legale citate în speță.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se reține că în perioada aprilie–decembrie 2008, S.C. .X. .X. S.R.L. și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă unui număr de 29 facturi emise de furnizorul S.C. .X. .X. S.R.L. din .X., reprezentând prestări servicii, în sumă totală de .X. lei, din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală nu au acordat societății dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile menționate mai sus, întrucât au fost emise în baza unor rapoarte de lucru întocmite și semnate numai de beneficiar, respectiv de S.C. .X. .X. S.R.L., fiind încălcate prevederile art.134¹ alin.(4) și art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată, societatea susține că serviciile au fost prestate de S.C. .X. .X. S.R.L. în baza contractului nr..X./20.02.2008 al cărui obiect constă în „fasonat și montat fier beton” pentru lucrarea .X. .X. din .X.,

au fost întocmite facturi și rapoarte de lucru prin care se confirmă efectuarea serviciilor și prin urmare îndeplinește condițiile prevăzute la art.145 și art.146 din Codul fiscal.

Din analiza raportului de inspecție fiscală nu rezultă dacă organele de inspecție fiscală, la stabilirea caracterului nedeductibil al taxei au verificat îndeplinirea tuturor condițiilor având caracter cumulativ și totodată obligatoriu, impuse de legea fiscală, dacă au analizat facturile de achiziție și dacă acestea conțin toate informațiile prevăzute de art.155 alin.(5) din Codul fiscal.

Astfel, din Raportul de inspecție fiscală nr..X./15.03.2011, nu rezultă dacă organele de inspecție fiscală au verificat natura serviciilor prestate, necesitatea efectuării acestor cheltuieli, dacă societatea justifică cu documente prestarea efectivă a serviciilor și dacă aceste prestări au fost efectuate în scopul realizării de operațiuni taxabile.

Mai mult, din documentele anexate la dosarul cauzei nu rezultă dacă organele de inspecție fiscală au analizat contractul încheiat de contestatară cu S.C. .X. .X. S.R.L., respectiv contractul nr..X./20.02.2008, pe care S.C. .X. .X. S.R.L. îl invocă în susținerea contestației, dar nu îl anexează, astfel încât organul de soluționare a contestației se află în imposibilitatea de a analiza și de a se pronunța asupra naturii serviciilor prestate.

Se reține, totodată, că, din analiza facturii nr..X./25.04.2008 emisă de S.C. .X. .X. S.R.L. din .X., reprezentând prestări servicii conform, contract, în sumă totală de .X. lei, din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, anexată în copie la dosarul cauzei, nu rezultă care au fost elementele constatate lipsă care au determinat organele de inspecție fiscală să nu acorde dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în această factură.

De asemenea, nu poate fi reținută constatarea organelor de inspecție fiscală potrivit căreia societatea nu poate beneficia de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată pe motiv că rapoartele de lucru sunt întocmite și semnate numai de beneficiar, întrucât dreptul de deducere este condiționat de îndeplinirea tuturor condițiilor cu caracter cumulativ și obligatoriu impuse de legea fiscală.

Mai mult, întrucât de la data aderării, legislația română a fost armonizată cu Directiva a 6-a a CEE, iar prin Tratatul de Aderare, țara noastră s-a obligat să respecte aquis-ul comunitar, inclusiv Deciziile Curții Europene de Justiție, relevante în soluționarea speței sunt și Deciziile Curții

Europene de Justiție în cazurile C-110/94 (INZO), C-268/83 (ROMPELMAN) prin care Curtea a statuat că autoritățile fiscale trebuie să țină cont de intenția declarată a persoanei de a desfășura activități care vor face subiectul taxei pe valoarea adăugată și este obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile pentru acordarea deducerii, dar acest lucru nu împiedică autoritățile fiscale să solicite dovezi obiective care să susțină intenția declarată de a desfășura activități economice dând naștere la operațiuni taxabile.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală ar fi trebuit să verifice natura serviciilor prestate, necesitatea efectuării acestor cheltuieli, dacă societatea justifică cu documente prestarea efectivă a serviciilor și dacă aceste servicii au fost efectuate în scopul realizării de operațiuni taxabile.

În ceea ce privește rolul activ al organelor fiscale, la art.7 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

„(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

De asemenea, la art.94 alin.(1) și alin.(2) din același act normativ este stipulat:

„(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.”

Din analiza prevederilor legale de mai sus, se reține că organele de inspecție fiscală, pentru stabilirea stării de fapt, trebuie să analizeze toate actele și faptele ce rezultă din activitatea contribuabilului, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale. Astfel, inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturilor juridice care sunt relevante pentru impunere, organului fiscal revenindu-i sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.

Prin urmare, având în vedere prevederile legale redate anterior, faptul că organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă unui număr de 29 de facturi emise de furnizorul S.C. .X. .X. S.R.L. din .X., reprezentând prestări servicii, pe considerentul că acestea au fost emise în baza unor rapoarte de lucru întocmite și semnate numai de beneficiar, fără să rezulte dacă acestea au analizat dacă societatea îndeplinește toate condițiile obligatorii și totodată cumulativ, impuse de legea fiscală privind deducerea taxei pe valoarea adăugată și dacă serviciile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, în cauză se va face aplicațiunea art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

coroborat cu pct.11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

„11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

La reverificare, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturilor juridice care sunt relevante pentru impunere, precum și toate documentele și argumentele prezentate de contestatoare, stiut fiind faptul că organului fiscal îi revine sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatări proprii.

În consecință, se va **desființa Decizia de impunere nr..X./16.03.2011** emisă de către organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice a județului .X., în baza Raportului de inspecție

fiscală nr..X./15.03.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit actul administrativ fiscal contestat, să reanalizeze operațiunile efectuate de societate în funcție de situația de fapt ce va fi constatată și să efectueze încadrarea corectă a acestora având în vedere prevederile legale incidente situației de fapt așa cum s-a reținut prin prezenta decizie și totodată să aibă în vedere și să analizeze atât argumentele societății contestatoare, cât și toate documentele relevante în vederea clarificării stării de fapt fiscale.

2) Referitor la suma totală de .X. lei, reprezentând:

- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**.

- penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, se reține că stabilirea de accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, în sarcina contestatarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, iar întrucât în ceea ce privește debitul de natura taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, a fost desființată Decizia de impunere nr..X./16.03.2011, conform principiului de drept „accessorium sequitur principale”, potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului, se va desființa și Decizia de impunere nr..X./16.03.2011 și pentru suma totală de **.X. lei**, reprezentând:

- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**.

- penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în temeiul prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.6 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din

Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Desființarea Deciziei de impunere nr..X./16.03.2011 pentru suma totală de plată de .X. lei, reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată: **.X.** lei,
 - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată: **.X.**
- lei,**
- penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată: **.X.**
- lei.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel **.X.** sau la Curtea de Apel **.X.**, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,
X